

Aprozi luminați – cărturari orbi

1 mai 2004

Gili Cârstea

Alarmat de influența crescândă a Învățătorului popular din Nazaret, Sinedriul trimite o unitate de aprozi, milițiile templului, să-L aducă pe Isus în fața marelui sfat. Ei erau foarte tulburați de influența nefastă pe care noua învățătură o avea asupra poporului sfânt. Ei aveau o responsabilitate din partea lui Dumnezeu. Fiind păzitorii legii, datoria lor era să vegheze la păstrarea purității doctrinei a bisericii. Ei erau cercetători minuțioși ai oracolelor sfinte, erau urmașii lui Avraam, aveau binecuvântarea sfântă și erau sortiți să ducă lumina despre legea lui Iehova în lumea întreagă.

Dar fenomenul cu care se confruntau acum puneau elita teologică a lui Israel în mare dificultate. Nu era vorba de aberații minore, ci de îndepărtări serioase de la credința dată sfinților la mai toate subiectele teologice. Conștienți de responsabilitatea pe care o au, ei au făcut tot ce le stătea în putere spre a descuraja poporul să plece urechea la noile învățături. Dar fără prea mare succes. Au fost astfel siliți să recurgă la măsuri mai drastice, deși înțelegeau bine riscurile ce decurg din martirizarea unui eretic.

Dar echipa trimisă după Hristos a venit cu mâinile goale. Expuși atmosferei de dragoste pe care o emana Hristos, acești executanți prin formație au început să gândească. Corzi nebănuite în inima lor au început să vibreze în fața slavei neprihănirii Sale. Ei au recunoscut că n-au mai auzit niciodată asemenea predici la sinagogă. Era ca o poartă deschisă către o altă lume. N-au îndrăznit să se atingă de El.

Dar șefii lor turbau la asemenea nerozie: „A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din Farisei? Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!” (Ioan 7:48, 49). Deci acesta era standardul adevărului, ștampila mai marilor sau semnătura clasei teologice. Ei confirmau astfel un adevăr vechi cât lumea asta veche: Păzitorii legii nu l-au cunoscut pe Dumnezeu. Iar netrebnicii din popor care începeau să vadă o rază de lumină erau blestemați, necunoscând legea păzită de păzitori.

Tot așa se întâmplă și astăzi cu poporul blestemat care nu știe legea. Ei încep să cocheteze cu un soi de neprihănire care nu are semnătura savanților poporului, lucru care produce același gen de confuzie ca acum două mii de ani. Iar Scriptura ne spune că soluțiile la această problemă vor fi exact aceleași.

Și mai spun unii că îngerul bisericii Laodicea n-are nevoie de alifie pentru ochi. Și nici de pocăință colectivă.